വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

ബഷീർ

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

ബഷീർ

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ (1908-1994)

1908 ജനുവരി 21-ന് വൈക്കം താലൂക്കിൽ തലയോലപ്പറമ്പിൽ ജനിച്ചു. തലയോലപ്പറമ്പിലുള്ള മലയാളം സ്കൂളിലും വൈക്കം ഇംഗ്ലിഷ് സ്കൂളിലും പഠിച്ചു. ഇന്ത്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി കോഴിക്കോട്ടുനടന്ന ഉപ്പുസത്യഗ്രഹത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അതിന്റെ പേരിൽ മർദ്ദനത്തിനിരയാകുകയും ജയിൽശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.പത്തു വർഷത്തോളം ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ സഞ്ചരിച്ചു; പിന്നീട് ആഫ്രിക്ക, അറേബ്യ തുടങ്ങിയരാജ്യങ്ങളിലും. ബാല്യകാലസഖി, പാത്തുമ്മായുടെ ആട്, ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്! എന്നീകൃതികൾഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനഭാഷകളിലെല്ലാം തർജ്ജമചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മതിലുകൾ,ശബ്ദങ്ങൾ, പ്രേമലേഖനം എന്നീ കൃതികളും പൂവൻപഴം ഉൾപ്പെടെ 16 കഥകളുടെഒരു സമാഹാരവും ഓറിയന്റ് ലോങ്മാൻ ഇംഗ്ലിഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെയും ഫെല്ലോഷിപ്പ് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് പദ്മശ്രീ നല്കി ആദരിച്ചു. 1994 ജൂലൈ 5-ന് നിര്യാതനായി.

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികൾ

നോവൽ
അനുരാഗത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ, ആനവാരിയും പൊൻകുരിശും, ജീവിതനിഴൽപ്പാടുകൾ, താരാസ്പെഷ്യൽസ്, ന്റുപ്പുപ്പാക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്!, പാത്തുമ്മായുടെആട്, പ്രേമലേഖനം, പ്രേംപാറ്റ, ബാല്യകാലസഖി, മതിലുകൾ, മരണത്തിന്റെ നിഴലിൽ, മാന്ത്രികപ്പൂച്ച, മുച്ചീട്ടുകളിക്കാരന്റെ മകൾ, ശബ്ദങ്ങൾ, സ്ഥലത്തെ പ്രധാന ദിവ്യൻ

കഥകൾ
ആനപ്പൂട, ഒരു ഭഗവദ്ഗീതയും കുറെ മുലകളും, ഓർമക്കുറിപ്പ്, ചിരിക്കുന്ന മരപ്പാവ, ജന്മദിനം, 'നീലവെളിച്ച'വും മറ്റ് പ്രധാന കഥകളും,പാവപ്പെട്ടവരുടെ വേശ്യ, ബഷീറിന്റെ 10 കഥകൾ, ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ, വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം, വിശപ്പ്, വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്, ശിങ്കിടിമുങ്കൻ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരകഥകൾ

നാടകം
കഥാബീജം

ലേഖനങ്ങൾ
അനർഘനിമിഷം, ജീവിതം ഒരനുഗ്രഹം ധർമ്മരാജ്യം

ചോദ്യോത്തരം, കത്തുകൾ നേരും നുണയും, ബഷീർ എഴുതിയ കത്തുകൾ, ബഷീറിന്റെ കത്തുകൾ

സ്മരണ
എം.പി. പോൾ, ഓർമ്മയുടെ അറകൾ

പ്രഭാഷണം
ചെവിയോർക്കുക! അന്തിമകാഹളം

തിരക്കഥ
ഭാർഗ്ഗവീനിലയം

ബാലസാഹിത്യം
സർപ്പയജ്ഞം

പലവക
യാ ഇലാഹീ!

.
ബഷീർ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ (രണ്ടു വാല്യങ്ങൾ)

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

ഡി സി ബുക്സ്

MALAYALAM LANGUAGE
ViswavikhyathamayaMookku

LITERATURE /STORIES
By Vaikom Muhammad Basheer

RIGHTS RESERVED
First Published May 1943
First DCB Edition August 1979
24th impression August 2014

PUBLISHERS
D C Books, Kottayam 686 001
Kerala State, India
Literature News Portal: www.dcbooks.com
Online Bookstore: www.onlinestore.dcbooks.com
e-bookstore: ebooks.dcbooks.com
Customercare: customercare@dcbooks.com 9846133336

DISTRIBUTORS
D C Books-Current Books

D C BOOKS LIBRARY CATALOGUING IN PUBLICATION DATA
Muhammad Basheer, Vaikom.
Viswavikhyathamayamookku/ Vaikom Muhammad Basheer.

32p.,21cm.
ISBN 978-81-264-3614-9.
1. Malayalam stories. I. Title.
8M3.01*-dc22.
*(This is local variation of DDC number for Malayalam literature:
Viswavikhyathamayamookku.).

No part of this publication may be reproduced, or transmitted in any form or by any means, without prior written permission of the publisher.

ISBN 978-81-264-3614-9

430/14-15-Sl.No. 13806-dcb 233-(24)3000-1130-08-14-Spb. 18.1-p rr-r
(t)vu-d(t) sm

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

വായനയുടെ പുതുലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കും വായനയുടെ ആസ്വാദ്യത അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർക്കുമായി ഡി സി ബുക്സ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന പുസ്തകപരമ്പരയാണിത്. വായനയുടെ സുഖം മലയാളികളെ അനുഭവിപ്പിച്ചവയാണ് ഈ കൃതികളെല്ലാം. മാറിയ ജീവിതസാഹചര്യത്തിൽ പുതിയൊരു വായനയുടെ സാധ്യത തുറക്കുകയാണ് ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. പുനർവായന ഈ കൃതികൾക്ക് പുതിയൊരു അർത്ഥതലവും ജനകീയമുഖവും നല്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

കോട്ടയം

രവി ഡി സി

കഥകൾ

[വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്](#)

[നീതിന്യായം](#)

[പഴയ ഒരു കൊച്ചു പ്രേമകഥ](#)

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

അമ്പരപ്പിക്കുന്ന മുട്ടൻ വാർത്തയാണ്. ഒരു മൂക്ക് ബുദ്ധിജീവികളുടെയും ദാർശനികരുടെയും ഇടയിൽ വലിയ തർക്കവിഷയമായി കലാശിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്.

ആ മൂക്കിന്റെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രമാണ് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നത്.

ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇരുപത്തിനാലുവയസ്സു തികഞ്ഞ കാലത്താണ്. അതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിനു വല്ല പ്രത്യേകതയുമുണ്ടോ എന്തോ. ഒന്നു ശരിയാണ്. ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകൾ മറിച്ചു നോക്കിയാൽ മിക്ക മഹാന്മാരുടെയും ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ വയസ്സിനു ചില പ്രത്യേകതകൾ കാണാൻ കഴിയും. ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളോട് ഇതെടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ?

നമ്മുടെ ചരിത്രപുരുഷൻ ഒരു കുശിനിപ്പണിക്കാരനായിരുന്നു. കുക്ക്. പറയത്തക്ക ബുദ്ധിവൈഭവമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അടുക്കളയാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലോകം. അതിനു വെളിയിലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് തികച്ചും അശ്രദ്ധൻ. എന്തിനു ശ്രദ്ധിക്കണം?

നല്ലവണ്ണം ഉണ്ണുക; സുഖമായൊന്നു പൊടി വലിക്കുക; ഉറങ്ങുക; വീണ്ടും ഉണരുക; കുശിനിപ്പണി തുടങ്ങുക.

ഇത്രയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിനചര്യ.

മാസങ്ങളുടെ പേര് അദ്ദേഹത്തിനറിഞ്ഞുകൂടാ. ശമ്പളം വാങ്ങേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ അമ്മ വന്നു ശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകും. പൊടി വേണമെങ്കിൽ ആ തള്ള തന്നെ വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കും. ഇങ്ങനെ സുഖത്തിലും സംതൃപ്തിയിലും ജീവിച്ചുവരവേ അദ്ദേഹത്തിന് ഇരുപത്തിനാലു തിരുവയസ്സു തികയുന്നു. അതോടെ അത്ഭുതം സംഭവിക്കുകയാണ്!

വേറെ വിശേഷമൊന്നുമില്ല. മൂക്കിനു ശകലം നീളം വെച്ചിരിക്കുന്നു. വായും കഴിഞ്ഞു താടിവരെ നീണ്ടു കിടക്കുകയാണ്!

അങ്ങനെ ആ മൂക്ക് ദിനന്തോറും വളരാൻ തുടങ്ങി. ഒളിച്ചുവെക്കാൻ പറ്റുന്ന കാര്യമാണോ? ഒരു മാസംകൊണ്ട് അതു പൊക്കിൾവരെ നീണ്ടു. എന്നാൽ, വല്ല അസുഖവുമുണ്ടോ? അതുമില്ല. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യാം. പൊടി വലിക്കാം. വാസനകൾ സർവവും തിരിച്ചറിയാം. പറയത്തക്ക യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ല.

പക്ഷേ, ഇങ്ങനത്തെ മൂക്കുകൾ ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ കിടപ്പുണ്ടായിരിക്കാം - അല്പസ്വല്പം. പക്ഷേ, അത്തരം കിണാപ്പൻമൂക്കാണോ ഈ മൂക്ക്. ഈ മൂക്കു കാരണം പാവപ്പെട്ട ആ അരിവയ്പുകാരനെ ജോലിയിൽനിന്നും പിരിച്ചുവിട്ടു.

എന്താ കാരണം?

പിരിച്ചുവിട്ട തൊഴിലാളിയെ തിരിച്ചെടുക്കണം എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് ബഹളം കൂട്ടാൻ ഒരു സംഘക്കാരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളെല്ലാം ഈ കൊടിയ അനീതിയുടെ മുമ്പിൽ കണ്ണടച്ചുകളഞ്ഞു.

എന്തിനയാളെ പിരിച്ചുവിട്ടു? മനുഷ്യസ്നേഹികളെന്നു പറയുന്നവരാരും ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചില്ല. എവിടെ പ്പോയി അന്നു ബുദ്ധിജീവികളും ദാർശനീയരും?

പാവം തൊഴിലാളി; പാവം കുശിനിക്കാരൻ!

ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്തുകൊണ്ടെന്ന് ആരും അദ്ദേഹത്തിനു പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. ജോലിക്കു നിർത്തിയിരുന്ന വീട്ടുകാർക്കു സ്വൈരമില്ലാതായിത്തീർന്നതാണു കാരണം. മൂക്കനെ കാണാൻ, മൂക്കു കാണാൻ രാപ്പകൽ മനുഷ്യക്കടൽ!

ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നവർ, അഭി മുഖസംഭാഷണക്കാർ, റേഡിയോ, സിനിമ, ടെലിവിഷൻ, പത്രക്കാരായ പത്രക്കാർ, ഇരമ്പുന്ന മനുഷ്യക്കടൽ.

ആ വീട്ടിൽനിന്നു പല സാധനങ്ങളും കളവുപോയി. പതിനെട്ടുകാരി സുന്ദരിയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും ശ്രമമുണ്ടായി.

ഈ വിധത്തിൽ ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ട ആ കുശിനിപ്പണിക്കാരൻ തന്റെ പാവപ്പെട്ട ചെറ്റപ്പുരയിൽ പട്ടിണി കിടക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം അയാൾക്കു നന്നായി ബോദ്ധ്യം വന്നു. അയാളും അയാളുടെ മൂക്കും വളരെ പ്രസിദ്ധി നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നുപോലും ആളുകൾ അയാളെ കാണാൻ വരുന്നു. ദീർഘമേറിയ മൂക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി നിൽക്കുന്നു. ചിലർ തൊട്ടു നോക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ആരും... ആരും "നിങ്ങൾ ആഹാരം ഒന്നും കഴിച്ചില്ലേ? എന്താണിത്ര ക്ഷീണം?" എന്നൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. ഒരു വലിക്കു പൊടി വാങ്ങാൻ പോലും ആ വീട്ടിൽ ഒമ്പിടിക്കാശില്ല. പട്ടിണിക്കിട്ട കാഴ്ചമൃഗമാണോ അയാൾ? മണ്ടനാണെങ്കിലും മനുഷ്യനല്ലേ? അയാൾ തന്റെ വൃദ്ധമാതാവിനെ വിളിച്ചു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു:

"ഈ മൂശേട്ടകളെ ആട്ടിപ്പൊറത്തെറക്കി വാതലടച്ചേ!"

അമ്മ സൂത്രത്തിൽ എല്ലാവരേയും വെളിയിലാക്കി വാതിലടച്ചു.

അന്നുമുതൽ അവർക്കു നല്ലകാലമായി! അമ്മയ്ക്കു കൈക്കൂലി കൊടുത്തു ചിലർ മകന്റെ മൂക്കു കാണാൻതുടങ്ങി! മണ്ടക്കൂട്ടമല്ല്യോ ജനം. ഈ കൈക്കൂലിക്കെതിരായി ചില നീതിമാന്മാരായ ബുദ്ധിജീവികളും ദാർശനീയരും ഉശിരൻ ശബ്ദമുയർത്തി. പക്ഷേ, ഗവൺമെന്റ ഇതു സംബന്ധമായി യാതൊരു നടപടിയുമെടുത്തില്ല. കേട്ടതായിപ്പോലും ഭാവിച്ചില്ല. സർക്കാരിന്റെ ഈ കൊടിയ അനാസ്ഥയെ പ്രതിഷേധിച്ചു പരാതിക്കാർ പലരും ഗവൺമെന്റിനെതിരായുള്ള പലേ അട്ടിമറിപ്പൻ പാർട്ടികളിലും ചേർന്നു!

മൂക്കന്റെ വരാഴിക ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു. എന്തിനധികം! അക്ഷരശൂന്യനായ ആ കുശിനിപ്പണിക്കാരൻ ആറു കൊല്ലം

കൊണ്ടു ലക്ഷപ്രഭുവായി.

അദ്ദേഹം മൂന്നു പ്രാവശ്യം സിനിമയിൽ അഭിനയിച്ചു. 'ദി ഹ്യൂമൻ സബ്മറയിൻ' എന്ന ടെക്നി കളർ ഫിലിം എത്രയെത്ര കോടി പ്രേക്ഷകരെയാണ് ആകർഷിച്ചത്! അന്തർവാഹിനി മനുഷ്യൻ. ആറു മഹാകവികൾ മൂക്കന്റെ അപദാനങ്ങളെ കീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് മഹാകാവ്യങ്ങൾ പുറത്തിറക്കി. ഒമ്പതു മഹാസാഹിത്യകാരന്മാർ മൂക്കന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതി പണവും പ്രശസ്തിയും നേടി.

മൂക്കന്റെ സൗധം ഒരതിഥിമന്ദിരംകൂടിയാണ്. ആർക്കും അവിടെ എപ്പോഴും ആഹാരമുണ്ട്; ഒരു വലി പൊടിയും.

ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ടു സെക്രട്ടറിമാരുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു സുന്ദരികൾ; വിദ്യാസമ്പന്നകൾ.

രണ്ടുപേരും മൂക്കനെ കലശലായി പ്രേമിക്കുന്നു; രണ്ടു പേരും മൂക്കനെ ആരാധിക്കുന്നു. ഏതു മണ്ടനെയും ഏതു തീവെട്ടിക്കൊള്ളക്കാരനെയും ഏതു മുന്തിയറുപ്പനെയും പ്രേമിക്കാൻ സുന്ദരികൾ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകുമല്ലൊ.

ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകൾ മറിച്ചുമറിച്ച് നോക്കിയാൽ രണ്ടു സുന്ദരികൾ ഒരു പുരുഷനെ ഒരേ സമയത്തു പ്രേമിക്കുമ്പോൾ ചില്ലറ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായതായി കാണുമല്ലൊ. മൂക്കന്റെ ജീവിതത്തിലും അതുണ്ടായി.

ആ രണ്ടു സുന്ദരികളെപ്പോലെ ജനങ്ങൾ ആകമാനം മൂക്കനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. പൊക്കിൾക്കുഴിവരെ നീണ്ട് കിടക്കുന്ന അണ്ഡകടാഹപ്രശസ്തമായ സുന്ദരമൂക്ക് മഹത്ത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നമല്ലേ? തീർച്ചയായും.

ലോകത്തിലുണ്ടാകുന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മൂക്കൻ അഭിപ്രായം പറയും. പത്രക്കാർ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും.

'മണിക്കൂറിൽ 10,000 മൈൽ വേഗതയുള്ള വിമാനം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു! അതേപ്പറ്റി മൂക്കൻ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി....!'

'മരിച്ച മനുഷ്യനെ ഡോക്ടർ ബുന്ത്റോസ് ഫുറാസി ബുറോസ് ജീവിപ്പിച്ചു. അതേപ്പറ്റി മൂക്കൻ താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.....'

ലോകത്തിലേക്ക് ഉയരം കൂടിയ കൊടുമുടിയിൽ ചിലർ കയറി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ ചോദിച്ചു:

'അതേപ്പറ്റി മൂക്കൻ എന്തു പറഞ്ഞു?'

മൂക്കൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ.....ഭ! ആ സംഭവം നിസ്സാരം. ഇങ്ങനെ ഗോളാന്തരയാത്ര, പ്രപഞ്ചങ്ങളുടെ ഉല്പത്തി, ചിത്രമെഴുത്ത്, വാച്ചുകച്ചവടം, മെസ്മെരിസം, ഫോട്ടോഗ്രാഫി, ആത്മാവ്, പ്രസിദ്ധീകരണശാല, നോവലെഴുത്ത്, മരണാനന്തര ജീവിതം, പത്രപ്രവർത്തനം, നായാട്ട്-എന്നു വേണ്ട എല്ലാറ്റിനെപ്പറ്റിയും മൂക്കൻ അഭിപ്രായം പറയണം! പറയുമല്ലോ. മൂക്കന് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് മഹാപ്രപഞ്ചങ്ങളിൽ വല്ലതുമുണ്ടോ? ഒന്നു പറ!

ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് മൂക്കനെ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള വലിയ ഗൂഢാലോചനകൾ നടക്കുന്നത്. പിടിച്ചുപറ്റുക എന്നുള്ളതു പുത്തനായ ഏർപ്പാടൊന്നുമല്ലല്ലോ. പിടിച്ചു പറ്റലിന്റെ കഥയാണു ലോകചരിത്രത്തിന്റെ അധികഭാഗവും.

എന്താണീ പിടിച്ചുപറ്റൽ?

നിങ്ങൾ തരിശുഭൂമിയിൽ കുറെ തൈ വെക്കുന്നു. വെള്ളമൊഴിക്കുന്നു. വളമിടുന്നു. വേലികെട്ടുന്നു. പ്രതീക്ഷയാർന്ന വർഷങ്ങൾ നീങ്ങി തൈകളെല്ലാം കുലച്ചു. കുലകുലയായി തേങ്ങകൾ അങ്ങനെ ജോറായി തൂങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആ തെങ്ങുന്തോപ്പു പിടിച്ചു പറ്റാൻ ആർക്കാണെങ്കിലും മോഹം തോന്നും!.... മൂക്കനെ പിടിച്ചുപറ്റുക!

ആദ്യമായി മൂക്കനെ പിടിച്ചുപറ്റാനുള്ള മഹത്തായ വിപ്ലവശ്രമം നടത്തിയത് ഗവൺമെന്റാണ്. അതു സർക്കാരിന്റെ ഡാവായിരുന്നു. 'നാസിക പ്രമുഖൻ' എന്നൊരു ബഹുമതിക്കു പുറമേ മൂക്കനു ഗവൺമെന്റ ഒരു മെഡലും കൊടുത്തു. പ്രസിഡണ്ടുതന്നെയാണ് വജ്രഖചിതമായ ആ സ്വർണമെഡൽ മൂക്കന്റെ കഴുത്തിൽ അണിയിച്ചത്. എന്നിട്ടു ഹസ്തദാനത്തിനു പകരം പ്രസിഡന്റ് മൂക്കന്റെ മൂക്കിന്റെ തുമ്പിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കി. ഇതിന്റെയെല്ലാം ന്യൂസ്റീൽ നാടൊട്ടുക്കുമുള്ള സിനിമാശാലകളിലും ടെലിവിഷനിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അപ്പോഴത്തേക്കും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ഉഷാറായി മുന്നോട്ടു വന്നു. ജനങ്ങളുടെ മഹത്തായ സമരത്തിനു സഖാവു മൂക്കൻ

നേതൃത്വം കൊടുക്കണം! സഖാവു മൂക്കനോ! ആരുടെ, എന്തിന്റെ സഖാവ്? ഈശ്വരാ! പാവം മൂക്കൻ!.... മൂക്കൻ, പാർട്ടിയിൽ ചേരണം!

ഏതു പാർട്ടിയിൽ?

പാർട്ടികൾ പലതാണ്. വിപ്ലവമാണ് ഉന്നം. ജനകീയ വിപ്ലവം. എല്ലാ ജനകീയവിപ്ലവപാർട്ടികളിലും ഒരേ സമയത്തു മൂക്കൻ എങ്ങനെ ചേരും?

മൂക്കൻ പറഞ്ഞു:

"ഞാനെന്നാത്തിനാ പാർട്ടീലൊക്കെച്ചേരണത്? ഇനിച്ചു കയ്യേല!"

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സെക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരു സുന്ദരി പറഞ്ഞു:

'എന്നോട് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ സഖാവു മൂക്കൻ എന്റെ പാർട്ടിയിൽ ചേരണം!'

മൂക്കൻ മിണ്ടിയില്ല.

"ഞാമ്പല്ല പാർട്ടീലും ചേരണോ?"മൂക്കൻ മറ്റേ സുന്ദരിയോടു ചോദിച്ചു. അവൾക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അവൾ പറഞ്ഞു:

"ഓ, എന്തിന്?"

അപ്പോഴത്തേക്കും ഒരു വിപ്ലവപാർട്ടിക്കാർ മുദ്രാവാക്യം ഇട്ടുകഴിഞ്ഞു:

"നമ്മുടെ പാർട്ടി മൂക്കന്റെ പാർട്ടി! മൂക്കന്റെ പാർട്ടി ജനങ്ങളുടെ വിപ്ലവപാർട്ടി!"

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മറ്റേ ജനകീയ വിപ്ലവപാർട്ടിക്കാർക്ക് അരിശം മൂത്തു. അവർ മൂക്കന്റെ സെക്രട്ടറിമാരായ സുന്ദരികളിൽ ഒരുത്തിയെക്കൊണ്ട് മൂക്കനെതിരായി ഒരു ഭയങ്കര പ്രസ്താവന ഇറക്കിച്ചു:

"മൂക്കൻ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു! പിന്തിരിപ്പൻ മൂരാച്ചിയാണു മൂക്കൻ. ഇത്രയും കാലം മൂക്കൻ ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കൊടിയ വഞ്ചനയിൽ എന്നെയും പങ്കാളിയാക്കി. ഞാൻ ഖേദിക്കുന്നു. ഞാൻ ജനങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; മൂക്കന്റെ മൂക്കു വെറും റബ്ബർമൂക്കാണ്!"

ഹൂ! ഈ പ്രസ്താവന ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പത്രങ്ങളും വലിയ ഗമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മൂക്കന്റെ മൂക്ക്

റബ്ബർമൂക്കാണ്! മഹാമൂരാച്ചിമൂക്കൻ. കള്ളൻ, വഞ്ചകൻ, അറുപിന്തിരിപ്പൻ, ഒറിജിനൽ മൂക്കല്ല!

ഇതു കേട്ടാൽ ജനകോടികൾ അമ്പരക്കാതിരിക്കുമോ? ക്ഷോഭിക്കാതിരിക്കുമോ? ഒറിജിനൽ മൂക്കല്ലേ? അല്ല! ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കമ്പികൾ, ഫോൺ കോളുകൾ, കത്തുകൾ! പ്രസിഡണ്ടിന് ഇരിക്കപ്പൊറുതിമുട്ടി.

"ജനവഞ്ചകനായ റബ്ബർമൂക്കൻ നശിക്കട്ടെ. റബ്ബർ മൂക്കന്റെ കള്ള പിന്തിരിപ്പൻ പാർട്ടി നശിക്കട്ടെ! ഇങ്കിലാബ് സിന്ദാബാദ്!" ഈ പ്രസ്താവന മൂക്കന്റെ എതിർപാർട്ടിക്കാർ ഇറക്കിയപ്പോൾ മറ്റേ വിപ്ലവപാർട്ടിക്കാർ മറ്റേ സെക്രട്ടറി സുന്ദരിയെക്കൊണ്ടു വേറൊരു ഉശിരൻ വിപ്ലവ പ്രസ്താവന ഇറക്കിച്ചു:

"പ്രിയപ്പെട്ട നാട്ടുകാരെ, ലോകരെ! അവൾ പറഞ്ഞതു തികച്ചും കളവാണ്. അവളെ സഖാവു മൂക്കൻ ഒട്ടും പ്രേമിച്ചില്ല. അതിന്റെ കുശുമ്പാണ്. സഖാവു മൂക്കന്റെ പണവും പ്രശസ്തിയും പിടിച്ചുപറ്റാനാണ് അവൾ ശ്രമിച്ചത്. അവളുടെ ആങ്ങളമാരിൽ ഒരുത്തൻ മറ്റേ പാർട്ടിയിലുണ്ട്. കള്ളന്മാരുടെ ആ പാർട്ടിയുടെ തൊലി ഉരിച്ചുകാണിക്കാൻ ഞാൻ ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ സഖാവു മൂക്കന്റെ വിശ്വസ്ത സെക്രട്ടറിയാണ്. എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം, സഖാവിന്റെ മൂക്കു റബ്ബറല്ല. എന്റെ ഹൃദയംപോലെ തനി ഒറിജിനൽ. മായമില്ല, മന്ത്രമില്ല, അനുകരണമില്ല. തനി... എന്റെ ഹൃദയംപോലെ. പ്രതിഫലേച്ഛ കൂടാതെ ഈ ആപൽസന്ധിയിൽ സഖാവു മൂക്കന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന ജനകീയ മുന്നേറ്റ വിപ്ലവപാർട്ടി സിന്ദാബാദ്! സഖാവു മൂക്കൻ സിന്ദാബാദ്! സഖാവു മൂക്കന്റെ പാർട്ടി ജനങ്ങളുടെ മുന്നേറ്റവിപ്ലവ പാർട്ടി! ഇങ്കിലാബ് സിന്ദാബാദ്!"

എന്തു ചെയ്യും? ജനങ്ങൾക്കാകെ ആശയക്കുഴപ്പം. അപ്പോഴേക്കും മൂക്കന്റെ വിപ്ലവപാർട്ടിയുടെ എതിർ വിപ്ലവപാർട്ടിക്കാർ ഗവൺമെന്റിനേയും പ്രസിഡന്റിനേയും പ്രധാനമന്ത്രിയേയും ചീത്തപറയാൻ തുടങ്ങി:

"മണ്ടൻ പളുങ്കൂസൻ ഗവൺമെന്റ്! റബ്ബർമൂക്കുകാരൻ ജനവഞ്ചകനു 'നാസികപ്രമുഖൻ' എന്ന ബഹുമതി കൊടുത്തു. വജ്രഖചിതമായ സ്വർണമെഡൽ കൊടുത്തു. ഈ

ജനവഞ്ചനയിൽ പ്രസിഡണ്ടിനും പ്രധാനമന്ത്രിക്കും ഉണ്ടല്ലോ പങ്ക്. ഈ ഭയങ്കര ഗൂഢാലോചനയിൽ ഒരു ചേരി തിരിവുണ്ട്. പ്രസിഡണ്ടും പ്രധാനമന്ത്രിയും രാജിവയ്ക്കണം! മന്ത്രിസഭ രാജിവയ്ക്കണം! റബ്ബർമൂക്കനെ കൊല്ലണം!"

ഇതു കേട്ടു പ്രസിഡണ്ട് ക്ഷോഭിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രിയും ക്ഷോഭിച്ചു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ പട്ടാളവും ടാങ്കുകളും പാവപ്പെട്ട മൂക്കന്റെ ഹർമ്യം വളഞ്ഞു. മൂക്കനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കൊണ്ടുപോയി.

പിന്നീടു കുറെ ദിവസത്തേക്ക് മൂക്കനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു വാർത്തകളുമില്ല. ജനങ്ങൾ മൂക്കനെ അങ്ങ് മറന്നു. എല്ലാം ശാന്തം. എന്നാൽ വന്നൂ സാക്ഷാൽ ഹൈഡ്രജനും ആറ്റനും നൂക്കിളിയറും! എന്താണെന്നോ? ജനങ്ങൾ മറന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ചെറിയ ഒരു പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായി:

"മാർച്ച് 9-ന് നാസികപ്രമുഖന്റെ പരസ്യവിചാരണയുണ്ടാവും. മൂക്ക് ഒറിജിനലാണോ... 48 രാജ്യങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി വരുന്ന വിദഗ്ദ്ധ ഡോക്ടറന്മാരാണു മൂക്കനെ പരിശോധിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ എല്ലാ പത്ര ങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളുണ്ടാകും. റേഡിയോ, സിനിമ, ടി.വി., സർവ ക്ണാപ്പികളും. ഈ വിചാരണ എല്ലാ നാട്ടുകാർക്കും ന്യൂസ്റീലിൽ കാണാൻ കഴിയും. ജനങ്ങൾ പരമശാന്തരായി വർത്തിക്കുക."

മണ്ടക്കൂട്ടമല്ല്യോ ജനം. തനി ബഡുക്കൂസുകൾ, വിപ്ലവകാരികൾ. അവർ ശാന്തരായൊന്നും വർത്തിച്ചില്ല. അവർ തലസ്ഥാന മഹാനഗരിയിൽ തടിച്ചുകൂടി. ഹോട്ടലുകൾ കയ്യേറി. പത്രങ്ങളുടെ ഓഫീസുകൾ തകർത്തു. സിനിമാശാലകൾക്കു തീവെച്ചു. മദ്യഷാപ്പുകൾ കൈയടക്കി. വാഹനങ്ങൾ തകർത്തു. പോലീസ് സ്റ്റേഷനു കൾക്കും തീവെച്ചു. സർക്കാർ കെട്ടിടങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു. കുറെ വർഗീയലഹളകൾ ഉണ്ടായി. കുറെ അധികം പേർ ഈ മൂക്കൻ സമരത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളായി. മംഗളം. ശാന്തം.

മാർച്ച് 9. മണി പതിനൊന്നായപ്പോൾ പ്രസിഡണ്ടു മന്ദിരത്തിനു മുൻവശം മനുഷ്യമഹാസമുദ്രംതന്നെ ആയിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ഉച്ചഭാഷിണികൾ ലോകത്തിനോടായി

ശബ്ദം മുഴക്കി: ജനങ്ങൾ അച്ചടക്കം പാലിക്കണം. വായകൾ അടച്ചുവയ്ക്കുക. പരിശോധന തുടങ്ങി!

പ്രസിഡണ്ടിന്റെയും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെയും മറ്റ് അനേകം മന്ത്രിമാരുടെയും മഹനീയ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഡോക്ടർമാർ ശ്രീജിത്ത് മൂക്കനെ വളഞ്ഞു... ഉത്കണ്ഠാകുലരായ ജനകോടികൾ! ശ്വാസം അടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള നില!

ഒരു മഹാഡോക്ടർ മൂക്കൻജിയുടെ മൂക്കിന്റെ തുമ്പ് അടച്ചു. അപ്പോൾ മൂക്കൻജി വായ പൊളിച്ചു. വേറൊരു മഹാഡോക്ടർ മൊട്ടുസൂചികൊണ്ടു മൂക്കിന്റെ തുമ്പത്തു കുത്തി. അപ്പോൾ അത്ഭുതമെന്നുവേണം പറയാൻ, ശ്രീജിത്ത് മൂക്കന്റെ മൂക്കിന്റെ തുമ്പത്ത് ഒരു തുള്ളി ചുവന്ന പരിശുദ്ധചോര പൊടിച്ചു!

"മൂക്കു റബ്ബറല്ല! അനുകരണമല്ല! തനി ഒറിജിനൽ." മഹാഡോക്ടറന്മാരുടെ ഐകകണ്ഠ്യേനയുള്ള വിധി!

മൂക്കൻസാഹിബിന്റെ സുന്ദരി സെക്രട്ടറിപ്പെണ്ണ് മൂക്കൻജിയുടെ തിരുമൂക്കിന്റെ തുമ്പത്തു ഗാഢമായി ചുംബിച്ചു.

"സഖാവു മൂക്കൻ സിന്ദാബാദ്! നാസികപ്രമുഖൻ സിന്ദാബാദ്! സഖാവു മൂക്കന്റെ ജനകീയ മുന്നേറ്റപ്പാർട്ടി സിന്ദാബാദ്! ജനാബ് മൂക്കന്റെ മൂക്ക്-ഒറിജിനൽ മൂക്ക്! ഒറിജിനൽ!! ഒറിജിനൽ!!!"

അണ്ഡകടാഹങ്ങൾ തകർന്നേക്കാവുന്ന ഒച്ച!.... ഒറിജിനൽ! തനി ഒറിജിനൽ!

ഈ ആരവം അടങ്ങിയപ്പോൾ രാഷ്ട്രപതി എന്ന മഹാപ്രസിഡണ്ട് ഒരു പുതുപുത്തൻ ഡാവു കൂടി കാണിച്ചു. സഖാവു മൂക്കനെ 'മൂക്കശ്രീ' എന്നുള്ള തകർപ്പൻ ബഹുമതിയോടെ പാർലമെന്റിലേക്കു നോമിനേറ്റ് ചെയ്തു!

മൂക്കശ്രീ മൂക്കൻ എം.പി.!

രണ്ടുമൂന്നു യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ മൂക്കശ്രീ മൂക്കൻ സാഹിബിന് എം.ലിറ്റും ഡി. ലിറ്റും നല്കി ആദരിച്ചു.

മൂക്കശ്രീ മൂക്കൻ- മാസ്റ്റർ ഓഫ് ലിറ്ററേച്ചർ!

മൂക്കശ്രീ മൂക്കൻ-ഡോക്ടർ ഓഫ് ലിറ്ററേച്ചർ.

എന്നാലും മണ്ടക്കൂട്ടമല്ല്യോ ജനം. തനി ബഡുക്കൂസുകൾ! മണ്ടക്കൂട്ടത്തെ ഭരിക്കുന്ന സർക്കാർ!

മൂക്കശ്രീ മൂക്കനെ കിട്ടാത്ത സുന്ദരിയുടെ പാർട്ടിക്കാർ ഒരൈക്യമുന്നണിയായി പറഞ്ഞും എഴുതിയും പ്രസംഗിച്ചും

നടക്കുകയാണ്. പ്രസിഡണ്ടു രാജിവയ്ക്കണം. പ്രധാനമന്ത്രി രാജിവയ്ക്കണം! മന്ത്രിസഭയും രാജി വയ്ക്കണം. ജനവഞ്ചന!.... മൂക്കന്റെ മൂക്ക് റബർമൂക്ക്! ഒറിജിനൽ അല്ലേയല്ല!

നോക്കണേ വിപ്ലവത്തിന്റെ പോക്ക്!

ബുദ്ധിജീവികൾ, ദാർശനീകർ-എന്തു ചെയ്യും? ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാകാതിരിക്കുമോ...സംഭവം വിശ്വവിഖ്യാത മായ മൂക്ക്.

മംഗളം.

ശുഭം

നീതിന്യായം

കോടതിയിലെ വിസ്താരനടപടികളെല്ലാം ആ പ്രതി അവജ്ഞയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുകയും അതൊന്നും തന്നെ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ അലക്ഷ്യമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തിരുന്ന അബ്ദുർ റസ്സാക്കിൽനിന്ന് ആരും ഒരു തർക്കവും പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല.

അയാൾ കുറ്റം സമ്മതിക്കുമെന്നും അന്നുതന്നെ ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നും പോലീസുകാരും നാട്ടുപ്രമാണികളായ മുസ്ലിം പൗരന്മാരും വിചാരിച്ചിരുന്നു. അതു ശരിയായിരുന്നു താനും. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി വസീർ ഹുസയിൻ വിധിന്യായം എഴുതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു.

കേസു വിളിച്ചു. പോലീസകമ്പടിയോടെ ബലിഷ്ഠകായനായ പ്രതി കൂട്ടിൽ കയറി. അയാൾ അപ്പോഴും അക്ഷോഭ്യനായിരുന്നു.

അയാളുടെ മേലുള്ള കുറ്റപത്രം വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ട് ജഡ്ജി ചോദിച്ചു:

"നിങ്ങൾ ഈ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?"

അബ്ദുർ റസ്സാക്ക് ദൃഢമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു:

"ഉണ്ട്."

ജഡ്ജി വീണ്ടും ചോദിച്ചു:

"നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലുംകാരണമുണ്ടോ?"

അബ്ദുർ റസ്സാക്ക് നിവർന്നുനിന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ തെളിഞ്ഞു-രൂക്ഷമായി. കോടതിയിൽ എല്ലാവരും കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ സ്ഫുടതയോടെ ദൃഢമായി അയാൾ പറഞ്ഞു:

"ബഹുമാനപ്പെട്ട കോടതി ദയവായി ക്ഷമയോടെ കേൾക്കണം. എനിക്കല്പം പറയാനുണ്ട്.

"ഇസ്ലാമിൽ ഒരു നിയമമുള്ളതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിക്കും ഈ കോടതിയിൽ കൂടിയിരിക്കുന്ന മുസ്ലിം പ്രമാണികൾക്കും അറിയാമായിരിക്കണം. അശരണരെ സംരക്ഷിക്കുക, ജോലിയില്ലാത്തവർക്കു ജോലി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുക, പാവപ്പെട്ടവരുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സഹായം നല്കുക, പാവപ്പെട്ട രോഗികൾക്കു വൈദ്യസഹായം ചെയ്യുക, വിവാഹപ്രായമായ സാധു യുവതികളെ വിവാഹം ചെയ്യിക്കുക.

"ഇതെല്ലാം പണക്കാരുടെ ചുമതലയാണ്. ഇതിനാണു കരുണാമയനും നീതിജ്ഞനുമായ അല്ലാഹ് ഇവർക്കു പണം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഇതൊന്നും ഇവിടത്തെ പണക്കാരായ മുസ്ലിം പ്രമാണികൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ, മറന്നുപോയിട്ടായിരിക്കാം. ഞാൻ ആരെയും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ആരു കുറ്റം ചെയ്തുവോ അവരെ അല്ലാഹ് ശിക്ഷിക്കും. ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റമാണു ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത്.

"എന്റെ ബാപ്പാ മരിക്കുന്ന കാലത്തു ഞാൻ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുകയായിരുന്നു. അന്നെന്റെ സഹോദരിക്ക് ഒമ്പതാണു വയസ്സ്. അവളെ സ്കൂളിൽ ചേർത്തിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പിതാവു മരിച്ചിട്ടു മൂന്നു മാസം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവിടത്തെ ഒരു മുസ്ലിം പ്രമാണി ഞങ്ങളെ കുടിയിറക്കി.

"ഞാനും എന്റെ തള്ളയും സഹോദരിയും എങ്ങോട്ടു പോകും? പകൽ മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും ഞങ്ങൾ ഒരൊഴിഞ്ഞ പീടികത്തിണ്ണയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറ്റേദിവസം ഞങ്ങൾക്കു സ്ഥലം കിട്ടി. എന്റെ സഹപാഠിയായ ഒരു നായർയുവാവ് അച്ഛനെ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ച് ആ പീടികയുടെ ഒരു മുറി ഞങ്ങൾക്കു താമസിക്കാൻ തന്നു.

"പഴയ കഥയാണ്. ഞാൻ എന്റെ സഹോദരിയെ പഠിപ്പിച്ചു. മാതാവിനു ചോറു കൊടുത്തു. എന്റെ പിടലിക്ക് ഇത്ര വണ്ണംവച്ചത്

അരിച്ചാക്കു ചുമന്നിട്ടാണ്. ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു ചാക്ക് അരി ഞാൻ ചുമക്കും. ചുമടില്ലാത്തപ്പോൾ ബീഡി തെറുക്കും അടയ്ക്കാക്കച്ചവടം ചെയ്യും ഉണക്കമീൻ കച്ചവടം ചെയ്യും.

"ഇങ്ങനെ ഒമ്പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. എന്റെ സഹോദരി വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കി. തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നിയ കുഞ്ഞബ്ദുല്ലായ്ക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. എണ്ണൂറു രൂപാ ഞാൻ സ്ത്രീധനവും കൊടുത്തു. ഈ എണ്ണൂറു രൂപാ ഞാൻ എങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു കോടതിക്കു മനസ്സിലായല്ലോ.

"കൊല്ലം മൂന്നു കഴിഞ്ഞു. സഹോദരിക്കു മൂന്നു കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടായി. ഇതിനിടെ എന്റെ സഹോദരിയെ കുഞ്ഞബ്ദുല്ല ചവിട്ടുകയും തൊഴിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന വിവരം എനിക്കറിയാം. ഭർത്താവു ഭാര്യയെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

"എട്ടു മാസത്തിനുമുമ്പ് കുഞ്ഞബ്ദുല്ല ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയും എന്റെയടുത്തു കൊണ്ടുവന്നാക്കി. സഹോദരി വളരെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. രോഗിയുമാണ്. ഞാൻ ചികിത്സിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ കുഞ്ഞബ്ദുല്ല എന്റെ സഹോദരിയെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടു. മൊഴി ചൊല്ലി! എന്തു മൊഴി?... മൊഴി ചൊല്ലാൻ എന്താ കാരണം? ഞാൻ ചെന്നു ചോദിച്ചു.

കുഞ്ഞബ്ദുല്ല പറഞ്ഞു: "മനസ്സാണ്. ഞാൻ അവളെ മൊയി ചൊല്ലീരിക്ക്ണ്. നിനക്കെന്താ?"

"ഒന്നുമില്ല. ഇസ്ലാമിലെ നിയമമാണല്ലോ. സ്ത്രീയുടെ യൗവനം നശിപ്പിച്ചിട്ട് അവളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും പുറംതള്ളിയേക്കുക. എന്നിട്ടു വേറൊന്നിനെ കല്യാണം കഴിക്കാം.

"ഞാൻ പോന്നു. അങ്ങനെ ഇരിക്കെ കുഞ്ഞബ്ദുല്ല കല്യാണം കഴിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു കേട്ടു.

"കല്യാണത്തിനു ഞാനും പോയി. നിക്കാഹിനുമുമ്പ് ഞാൻ കുഞ്ഞബ്ദുല്ലയെ പിടിച്ചു മുറ്റത്തു കൊണ്ടുവന്നു. എന്നിട്ടു കാലുകളിൽ രണ്ടിലും കൂടി പിടിച്ച് ആഞ്ഞ്, ആഞ്ഞ് അവനെ ഞാൻ തെങ്ങിൽ അടിച്ചുകൊന്നു!

"ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കുറ്റക്കാരനല്ല. എനിക്കത്രയേ പറയാനുള്ളൂ.

കോടതിയിലെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ജഡ്ജി പറഞ്ഞു:

"ദൈവത്തിന്റെ നീതിന്യായവും രാജ്യത്തിന്റെ നിയമവും എപ്പോഴും പൊരുത്തപ്പെട്ടു എന്നു വരുന്നതല്ല. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു വഴങ്ങുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പ്രതി നിർദോഷി എന്നുകണ്ടു വെറുതെ വിടേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നീതിന്യായം അനുശാസിക്കുന്നു, ഈ പ്രതി ചെയ്ത കുറ്റം പരമാവധി ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു എന്ന്.

"ഈ നീതിപീഠം വികാരങ്ങൾക്കു വശപ്പെടാതെ നിയമം നടത്തുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥമാണ്.' ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ജഡ്ജി വസീർ ഹുസയിൻ, അബ്ദുർ റസ്സാക്കിനെ തൂക്കിക്കൊല്ലാൻ വിധിച്ചു.

തൂക്കിക്കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

കരുണാമയനായ അല്ലാഹ് അബ്ദുർ റസ്സാക്കിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി നല്കി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

മംഗളം

പഴയ ഒരു കൊച്ചു പ്രേമകഥ

പ്രേമസുരഭിലമായ കാലഘട്ടത്തിൽ, പണ്ട്, യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എന്ന മട്ടിൽ സംഭവിച്ച... പഴയ ഒരു കൊച്ചു പ്രേമകഥയാണു പറയാൻ പോകുന്നത്. പ്രേമത്തിനകത്ത് എപ്പോഴും കാമവും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അന്നു നന്നേ ചെറുപ്പം. ചുണ, ധീരത. യൗവനത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയിലായിരുന്നു. വീണ്ടുവിചാരമില്ല. എടുത്തു ചാട്ടം. ഹൃദയം ചൂണ്ടിയ വഴിയേ പോകുക... അന്ധമായ മോഹനകാലഘട്ടമേ നിനക്കു വന്ദനം!

വിശന്നു വിശന്നങ്ങനെ ജീവിക്കുക. എല്ലാത്തരം വിശപ്പും; എല്ലാത്തരം ദാഹവും. ശമനത്തിന് ഒരു പോം വഴിയുമില്ല. ആരോടോ, എന്തിനോടോ രോഷമുണ്ട്; ഉഗ്രമായ രോഷം. എങ്കിലും ആദർശത്തിന്റെ സുന്ദര പഥത്തിലാണ് ജീവിതം. എല്ലാം നേരെയാവും; നേരെയാക്കും. ചുടുചോരയിൽ കഴുകി പ്രപഞ്ചങ്ങളെ ആകമാനം പുതുക്കിക്കളയും! വിപ്ലവകാരിയാണ്; കൊല്ലാൻ മടിയില്ലാത്ത ഭീകരസംഘനേതാവ്... കഠാരിയും റിവോൾവറും ഏന്തി നടന്ന ഭീകര ഭീകരമായ കാലഘട്ടമേ നിനക്കു വന്ദനം!

പേനത്തുമ്പിൽനിന്ന് അന്നു തീമഴ പെയ്തിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചിരുന്നു. സംഹാരമായിരുന്നു ജീവിതലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടു കൂടിയ മുന്നൂറിലധികം യുവാക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു ഞങ്ങൾക്കൊരു പത്രവും. ഞാനായിരുന്നു പത്രാധിപർ.

തീപ്പെട്ടിപോലുള്ള ചെറിയ ഒരു മുറിയാണ് പത്രമാഫീസ്.

താമസവും അവിടെത്തന്നെ. രാവും പകലും ചിന്തയാണ്; എഴുത്താണ്. രാവും പകലും കൂടിയാലോചനകളാണ്. രാവും പകലും പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്.

എന്റെ വാക്കാണു വേദവാക്യം. ഞാൻ വളരെ മാന്യനാണ്. അനിഷേധ്യനേതാവ്. എങ്കിലും ഹൃദയത്തിനു വലിയ കടുകടുപ്പ്. ഒരു വിങ്ങൽ. ചെറിയ തോതിൽ വിഷാദവുമുണ്ട്.

ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിതൊന്നും പറ്റിയതല്ല. എന്നാലും വിഷാദകരങ്ങളായ ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കാൻ തോന്നും.

രണ്ടു ജാതി വികാരങ്ങളാണു മനസ്സിൽ. രണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നു. ആകെക്കൂടി ഒരു ശ്വാസംമുട്ടലുപോലെ.

ഇങ്ങനെ തോന്നുമ്പോൾ മുറ്റത്തിറങ്ങും. മതിലിന്റെ അരികത്തു ചെന്നു വിശാലമായ ലോകത്തിലേക്കു നോക്കും. അങ്ങനെ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഞാൻ സുന്ദരിയായ ഒരു യുവതിയെ കണ്ടു! സുന്ദരിയായ യുവതി... മാദകത്തിടമ്പ്!

പ്രഥമ വീക്ഷണം...

പ്രേമത്തിൽ കുടുങ്ങാൻ പിന്നെ അധികനിമിഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നില്ല. മോഹനകളേബരേ, ദേവീ, നിന്നെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു-മഹാമായേ!

ഇങ്ങനെ ഗാനമുതിർത്തുകൊണ്ടു ഞാൻ അവളെ നോക്കിനിന്നു. ആരാധനയാണ്, ആരാധന!

ഈ വിവരങ്ങളൊന്നും അവൾ അറിഞ്ഞില്ല. അവൾ എന്നെ കണ്ടില്ല.

ഞാനവളെ കണ്ടതുതന്നെ ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗത്തേക്കു നോക്കി. അവളെ കണ്ടു!

ഉടനെതന്നെ അവിടം പുണ്യസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. ഞാൻ നിന്ന സ്ഥലമോ? ഹോ! അവളെ നിന്നുകണ്ട സ്ഥലമാണല്ലോ! പുണ്യഭൂവിഭാഗം!

കൈമുട്ടുകൾ രണ്ടും കന്മതിലിൽ കൊള്ളിച്ച് കൈവിരലുകൾ ശിരസ്സിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ വച്ചുകൊണ്ടു കിഴക്കോട്ടു നോക്കി ഞാൻ നില്ക്കുകയാണ്. മതിലിന്റെ അപ്പുറത്തു വാഴകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു പറമ്പ്. പറമ്പിന്റെ അതിരിൽ

മതിൽക്കെട്ട്. അതിന്നപ്പുറത്തു തെക്കുവടക്കായി പബ്ലിക് റോഡ്. റോഡരികിൽ ഇരുനില വീടുകൾ.

എന്റെ ഇടതുവശം കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി നഗരത്തെ രണ്ടായി പകുത്തുകൊണ്ടു വൃത്തികെട്ട വലിയ ഒരു തോട്. തോടിന്റെ ഇരുവശവും ഉയർന്ന കന്മതിലുകൾ. അങ്ങേക്കരയുള്ള കന്മതിൽ പണിയുന്ന കാലത്തു മതിലിന്റെ വഴിയിൽ ഒരു തെങ്ങു നിന്നിരുന്നു. തെങ്ങിനോടു ചേർത്തു മതിൽ കെട്ടിയങ്ങുപോയി. കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ തെങ്ങു വെട്ടി. അങ്ങനെ ആ വെള്ളമതിലിൽ ഒരു ശൂന്യത അവശേഷിച്ചു.

ആ ശൂന്യത എന്നു പറയുന്ന വിടവിലൂടെയാണ് ഞാനവളെ കാണുന്നത്. കൊഴുത്തുരുണ്ട വെളുത്ത സുന്ദരി. ബോഡീസിൽ അമർന്നുനില്ക്കുന്ന കനത്ത മാറിടങ്ങൾ ഉരുണ്ടുരുണ്ടു ഉന്തിനില്ക്കുകയാണ്-ശരീരംപറ്റിയുള്ള വെള്ളബ്ലൗസിൽ. നേരിയ ബ്ലൗസിലൂടെ എല്ലാം വ്യക്തം. മുടിക്കെട്ടഴിച്ചു തോളിൽ വിതറിയിട്ടുകൊണ്ട് അവൾ സ്വപ്നം കാണുന്നു!

ദൈവമേ!

എന്താണവളുടെ മധുരസ്വപ്നം? എന്നെ കാണുന്നില്ലേ? സ്വർഗീയസുന്ദരീ, എന്തേ ഇങ്ങു നോക്കാത്തത്?

ഞാൻ നിന്നു ചുമച്ചു. ഒന്നല്ല പത്തല്ല, ചുമ; ചുമകളുടെ കൊച്ചുകൊച്ചു മേഘഗർജനങ്ങൾ!

എല്ലാം നിഷ്ഫലം. ആ സ്വപ്നസുന്ദരി കേൾക്കുന്നില്ല. എന്താണു കേൾക്കാത്തത്?

പിന്നെയങ്ങോട്ടു ചുമയാണു ജീവിതം. ചുമകളുടെ അഖണ്ഡയജ്ഞം! ആ പുണ്യസ്ഥലത്തു ചെന്നു നില്ക്കുക; കറുത്ത വിടവിലൂടെ നോക്കുക. അവൾ അവിടെയെങ്ങാനുമുണ്ടോ? പെട്ടെന്നു കണ്ടാൽ ഉടനെ ചുമയ്ക്കണം? പാകത്തിനു ചുമയ്ക്കാൻ ധാരാളം ചുമകൾ സ്റ്റോക്കു ചെയ്തു കാത്തുനില്പാണ്. ചിലപ്പോൾ മിന്നായംപോലെ കാണും. അരഡസൻ ചുമകൾ ഒന്നൊന്നായി ക്ഷണത്തിൽ പുറത്തേക്കു വിടും! ഒരു ഫലവുമില്ല. ചുമ കേൾക്കുകയുമില്ല. നോക്കുകയുമില്ല. ചത്തുകളഞ്ഞാലോ?

ഇങ്ങനെ വിഷാദം നിറഞ്ഞ ഒന്നൊന്നര മാസം പോയി. അപ്പോഴത്തേക്കും ആ വീടിന്റെയും അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറു വശമുള്ള വീടിന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. വിശേഷിച്ചൊന്നുമില്ല. മാനമായ നിലയിൽ കഴിയുന്ന മാന്യഗൃഹങ്ങളാണ്.

എന്റെ ആരാധനാമൂർത്തി ഒരു വേലക്കാരിയാണ്! സർവന്റ്!

എന്നാലെന്ത്? പ്രേമത്തിനു ചെറ്റക്കുടിലെന്നും കൊട്ടാരമെന്നുമുള്ള ക്ഷുദ്രവ്യത്യാസങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടോ? പ്രേമം ശാശ്വതമാണ്; ദിവ്യമാണ്.

പക്ഷേ, അവളെന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല; അവളുടെ മാനസിക ലോകത്തിൽ ഞാൻ ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ല.

ധാരാളം ചുമകളുടെ സ്റ്റോക്കുമായി ഞാൻ നില്ക്കുകയാണ്. ഒടുവിൽ ഞാൻ തീർത്തും നിരാശനായി. എന്റെ ചുമകളെല്ലാം മരിച്ചു. എന്റെ ലോകം ഇരുണ്ടു. ചത്തു കളഞ്ഞാലോ?

അത്ഭുതം! അവളെന്നെ കണ്ടു!... അമൃതകിരണങ്ങൾ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടുയരുന്ന പനിമതി. എന്നെ കണ്ടു. ഞാൻ കണ്ടു, അവൾ നോക്കി. ഞാൻ നോക്കി. അവൾ മന്ദഹസിച്ചു. എനിക്കു മന്ദഹസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മന്ദഹാസം ഒരു ദൗർബല്യമല്ലേ? എങ്കിലും എന്നിൽ പുതിയ ഒരുന്മേഷം ഉദയം ചെയ്തു. എനിക്കിതാ ഒരു നിധി കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! ഒടുവിൽ എന്റെ മോഹിനി പ്രസാദിച്ചു. ധന്യനാണു ഞാൻ.

വിഷാദം നീങ്ങി. പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഊർജസ്വലത കളിയാടി. ജീവിതം സുന്ദരമാണ്.

ദിവസവും ഞങ്ങൾ കാണും; അവൾ മന്ദഹസിക്കും. ഞാനും കുറേശ്ശ മന്ദഹസിക്കാൻ പഠിച്ചു.

പ്രേമാർദ്രങ്ങളായ ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കവിതാമയങ്ങളായ ദിവസങ്ങൾ.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു സന്ധ്യ വന്നു. ആകാശത്തു നിന്നു പനിനീർ തളിക്കുന്നതുപോലെ കുറേശ്ശ മഴയുണ്ട്. സാന്റോബനിയനും ഹാഫ്ട്രൗസറുമായി ഞാനാ കറുത്ത വിടവിന്റെ നേരെ തോട്ടിന്റെ ഇക്കരെ നില്ക്കുകയാണ്. എളിയിൽ നഗ്നമായ കഠാരിയുമുണ്ട്. ഒരു ഭീകരപ്രവർത്തകന്റെ പക്കൽ എപ്പോഴും മാരകായുധം ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ?

ഞാൻ പ്രേമഭാജനത്തെ കാത്തു, കാത്തുനില്ക്കുകയാണ്. ലോഡ്ജിലേക്കു വരുന്നവരും ലോഡ്ജിൽനിന്നു പോകുന്നവരും എന്നെ കാണുന്നുണ്ട്. ആരെങ്കിലും വരുമ്പോൾ 'ഒന്നിനു' പോകാനെന്ന ഭാവത്തിൽ ഞാൻ താഴെ ഇരിക്കും. അങ്ങനെ ഇരുന്നും നിന്നും സമയം കുറെ കഴിഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു കറുത്ത വിടവു വെള്ളയാൽ, സുന്ദരമായി നിറഞ്ഞു.

ഞാൻ ആകെ ചൂടായി. ഹൃദയം വല്ലാതെ... ഓ, ഉമിനീർ വറ്റി. അപ്പോൾ മന്ദ്രമധുരമായ ഒരു ശബ്ദം:

"എന്നാത്തിനാ മഴ കൊള്ളുന്നേ?" "ചുമ്മാ."

വികാരനിർഭരമായ നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങുന്നു. യാതൊന്നും അറിയാതെ ആളുകൾ വൈദ്യുതപ്രകാശത്തിൽ മുങ്ങിയ റോഡിലൂടെ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നാറുന്ന തോട്ടിലെവിടെയോ ഒരു തവളയെ നീർക്കോലിയോ ചേരയോ പാമ്പോ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. തവള വല്ലാതെ, മരണ വേവലാതിയോടെ കരയുകയാണ്. ഇരുട്ടിനു കട്ടി കൂടി വരുന്നു. കാഴ്ച മറഞ്ഞുവരികയാണ്. അവൾ ചോദിച്ചു:

"പോയോ?"

"ഇല്ല, ഞാനങ്ങോട്ടു വരട്ടെ?" "എന്നാത്തിനാ?"

"ചുമ്മാ."

"വേണ്ട."

"വേണം! ഞാൻ വരും!" "പട്ടിയൊണ്ട്!"

"സാരമില്ല!"

"അവരൊക്കെ ഇപ്പറത്തേക്കുണ്ണാനിപ്പവരും!"

"സാരമില്ല! ഞാൻ വരും!"

"അയ്യോ വേണ്ട!"

നിറഞ്ഞുനിന്ന വെള്ള പോയി. വിടവു പരിപൂർണമായി കറുത്തു.

ഞാൻ മതിലിൽ കയറി ഇരുന്നു. വെളിച്ചം തോട്ടിൽ വീശുന്നുണ്ട്; മതിലിന്റെ മുകൾഭാഗത്തും. ഞാൻ തോട്ടിലേക്കു പതുക്കെ ഇറങ്ങാൻ നോക്കി. കാലെത്തുന്നില്ല. കാലുകൾ നീട്ടി, കൈ വിട്ടു. പ്ളും...മുട്ടുവരെ ചെളി; അര വരെ വെള്ളം. ഇല്ലിമുള്ളുകളും കുപ്പിച്ചില്ലുകളുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. പാദങ്ങളിൽ വെട്ടുകല്ലുകൾ വച്ചുകെട്ടിയിട്ടുള്ളതുപോലെ,

ഘനമായി, ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. തോടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലെത്തി. വെളിച്ചത്തിൽ ഞാൻ തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുകയാണ്. വിപ്ലവകാരി!... ഒരടിപോലും മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ വയ്യ. ചെളിയിൽ പൂണ്ടു നില്ക്കുന്നു. ആളുകൾ കാണും! മുന്നോട്ടു നീങ്ങണമല്ലോ?... ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. നീങ്ങി നീങ്ങി തോടിന്റെ അക്കരെ പറ്റി. ഞാൻ മുകളിലേക്കു നോക്കി. സ്തബ്ധനായിപ്പോയി!

വെള്ളനിരപ്പിൽനിന്ന് ആകാശം മുട്ടെ എന്നവണ്ണം ഉയരത്തിലാണു മതിൽ! എന്തു ചെയ്യും? എങ്ങനെ കയറും? തിരികെപ്പോകാൻ-! ഛേ, കയറണം! കൈയെത്താത്ത ഉയരത്തിൽ മതിലിൽ ഒരു ചെറിയ ആൽ വളർന്നു നിൽ പ്പുണ്ട്.

ആ ആലിൽ ഞാൻ ചാടി പിടികൂടി. പിന്നീടു ഞാൻ അറിയുന്നതു ഞാൻ മതിലിന്റെ മുകളിൽ ഇരിക്കുന്ന വിവരമാണ്.

'ഹൗ!' എന്ന് അവൾ പുറപ്പെടുവിച്ച അത്ഭുത ശബ്ദം കേട്ടു.

പക്ഷേ, പിന്നെയുമുണ്ട് ദൂരം. താഴത്തേക്കു ചാടാൻ വയ്യ. ദൂരെയായി പടിഞ്ഞാറേ വീടിന്റെ ഇടമതിലുണ്ട്. അതു ചെറുതാണ്. പൂച്ചയെപ്പോലെ മതിലിലൂടെ ഞാൻ നടന്നു. പടിഞ്ഞാറേ വീടിന്റെ പുരയിടത്തിലിറങ്ങി. അവിടെ ഒരു തൊഴുത്തുണ്ട്. അതു വളഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ കിരുകിരാ ഇലകൾ ഞെരിഞ്ഞു. ഇരുളിലൂടെ കാലുകൾ സൂക്ഷിച്ചു, സൂക്ഷിച്ച് പതുക്കെപ്പതുക്കെ വെച്ച് ഇടമതിലിന്റെ അരികത്തു ചെന്നു.

അവൾ പതുക്കെ അപ്പുറത്തു വന്നു.

ഞാൻ രണ്ടു കൈകളും എത്തിച്ച് അവളുടെ തോളിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു. മുകളിൽ കയറ്റിയപ്പോൾ കല്ലിന്റെ ഏതോ മുനയിൽ കൊണ്ട് അവളുടെ ബ്ലൗസ് 'ഭർർ!' എന്നു കീറി. വെള്ള മുലകൾ!

തുടർന്ന് എന്റെ പ്രേമത്തിന്റെ കരണക്കുറ്റിക്കു രണ്ട് ഉഗ്രൻ, ഉഗ്രൻ വീക്കുകൾ കിട്ടി!

എങ്ങനെ എന്നാൽ, "ഹയ്യോ!... ഹവരൊക്കെ ഹിപ്പ ഉണ്ണാനിപ്പറത്തേക്കു വരും; പൊക്കൊ!" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മലീമസവും ദുർഗന്ധപരിപൂരിതവുമായ ഒരു ആവി അവളുടെ വായിൽനിന്ന് എന്റെ മുഖത്തടിച്ചു! എന്റെ തല ചെകിടിച്ചു.

ഞാൻ കുറെ മാറി നിന്നു. കുറെ ചുള്ളിക്കമ്പുകൾ ഒടിഞ്ഞു. ഒരു പട്ടി കുരച്ചു.

"പൊക്കോ!" എന്നും പറഞ്ഞ് അവൾ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

പിന്നെ പട്ടികളുടെ കുരയാണ്. ഇത്ര അധികം പട്ടികളോ?

ഞാൻ പതുക്കെപ്പതുക്കെ നടന്നു ചെറിയ മതിലിൽ കയറി. അവിടെനിന്നു വലിയ മതിലിൽ. അങ്ങനെ കുറെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. അപ്പോൾ ആ മതിലും താഴത്തെ മുറ്റവും വെളിച്ചത്തിൽ മുങ്ങി.

വാഴയുടെ ഒരിലത്തുമ്പു മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ള ഏക മറ. കാറ്റു വീശുമ്പോൾ ഇല മാറും. ഞാൻ വെളിച്ചത്തിൽ നല്ലവണ്ണം തെളിയും!

ആ സമയത്ത് എന്റെ കുറെ സഖാക്കൾ എന്റെ മുറിയുടെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. അവർക്കെന്നെ കാണാൻ യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. പക്ഷേ, അവർ നോക്കിയില്ല. എങ്ങനെ എന്നെ സംശയിക്കും?

എന്തൊക്കെയോ വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു രണ്ടുമൂന്നു സ്ത്രീകളും രണ്ടു പുരുഷന്മാരും! അവരിൽ പ്രായം കുറഞ്ഞ ആൾ-യുവാവാണ്-മുറ്റത്തിറങ്ങി ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കു വന്നു. എന്നെ പിടിക്കാൻ വരുകയാണ്. കണ്ടുകാണും. അപമാനം!

"നീ എന്തു ചെയ്യുന്നെടാ ഇരുട്ടത്ത് അവിടെ?" എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് എന്നെ പിടികൂടും!

ആളുകൾ കൂടും. "ഓ, ഇതു നമ്മുടെ ആ തീപ്പൊരിപ്പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപരല്ലേ? നേതാവ്!" ആളുകൾ പറയും.

"ദൈവമേ! എന്നെ ഇതിൽനിന്ന് ഒന്ന് രക്ഷിക്കണേ! മേലിൽ ഞാൻ യാതൊരു തെറ്റും ചെയ്യുകയില്ല. സത്യം... അവൻ എന്നെ കാണല്ലേ!"

ഞാൻ കഠാരി കൈയിലെടുത്തു. അവൻ കണ്ടുപിടിക്കയാണെങ്കിൽ... കഠാരികൊണ്ട് എന്റെ കഴുത്തറക്കണം! "ദൈവമേ! അവന്റെ കണ്ണിന്റെ-കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച കുറെ സമയത്തേക്കു നശിപ്പിക്കൂ!"

ഈശ്വരാ!... എന്റെ കൂട്ടുകാർ എന്റെ പേർ പറഞ്ഞ് ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കയാണ്. നേതാവിനെ തെരക്കുന്നു! ദൈവമേ! എന്നെ

അവമാനിക്കല്ലേ!

അയാൾ തിക്കും പൊക്കും നോക്കാതെ എന്റെ തൊട്ടടുത്തു വാഴച്ചുവട്ടിൽ വന്ന് ഒന്നിന് ഇരുന്നിട്ട് എണീറ്റു പോയി.

എനിക്കാകെ തളർച്ച തോന്നി. എന്തോ എന്നിൽ മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പിന്നെ സംഭവിച്ചതൊന്നും നല്ല ഓർമയില്ല. ആരും ഒന്നുമറിഞ്ഞില്ല. തോട്ടിൽ ചാടിയതും ദേഹമാകെ കീറി ചോര വന്നതും ചെളിയിൽ പുതഞ്ഞതും മതിൽ കയറി മുറിയുടെ അടുത്തുചെന്ന് എന്റെ സഖാക്കളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നതും മറ്റും അവ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു.

അവരമ്പരന്നു നോക്കി. പ്രേമസംബന്ധിയായ ഒരു ജൈത്രയാത്ര കഴിഞ്ഞു വന്നതാണെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചില്ല. നേതാവ് ഏതോ മഹനീയ കൃത്യം നടത്തിയിട്ടു വന്നിരിക്കയാണ്. ഈശ്വരാ!

ഞാൻ സോപ്പിട്ടു നല്ലവണ്ണം കുളികഴിഞ്ഞു മുറിയിൽ വന്നു വസ്ത്രങ്ങൾ മാറ്റി മുടി ചീകിയിട്ടു കസാലയിൽ ഇരുന്നു. ഉണ്ടായ സംഗതികൾ മുഴുവനും, മുഴുവനും ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ അവർ പറഞ്ഞു:

"ഇപ്പോൾതന്നെ നമുക്കീ സ്ഥലം മാറണം!"

മാറി. ഘനമേറിയ ഹൃദയവുമായി രാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിലൂടെ പ്രേമനഗരിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ, വിഷാദത്തോടെ പോയി. അങ്ങനെ... അങ്ങനെ അവമാനത്തിന്റെ മുറിവേല്പിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയ പ്രേമ, ദാഹനിർഭരമായ മഹാ, മഹാ വിഷാദകാലഘട്ടമേ, നിനക്കു വന്ദനം!

മംഗളം

വിശ്വവിഖ്യാതമായ മൂക്ക്

ബഷീർ

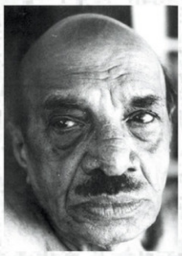

എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കുശിനിപ്പണിക്കാരനായ കഥാനായകൻ. 24-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അയാളുടെ മൂക്ക് വളർന്ന് വായും താടിയും പിന്നിട്ട് താഴോട്ടിറങ്ങി. താരമൂല്യമന്വേഷിക്കുന്ന കപടബുദ്ധിജീവികളെയും നവ മാധ്യമസംസ്കാരത്തെയും പരിഹസിക്കാൻ ബഷീർ ഈ മൂക്കനെ ആയുധമാക്കുന്നു. ബഷീറിന്റെ ഹാസ്യകലാപാടവത്തിന്റെ വിജയവൈജയന്തിയായി നിലകൊള്ളുന്ന കഥ.

കവർ ഡിസൈൻ: **ധന്യ ശ്രീജിത്ത്**

ഡിസി ബുക്സ്

www.dcbooks.com

കഥകൾ

This file was downloaded from Z-Library project

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.se singlelogin.re go-to-zlibrary.se single-login.ru

Official Telegram channel

Z-Access

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library